

סְמַבֵּין כשהכניס את משה את האדרנים המחויקים את הקרים, **וְאַתְקִיף** **סְטֶרֶא דָא** ונתחזק צד הקדשה, **בְּדִין אַינְנוּ סְמַבֵּין דְסְטֶרֶא** **אֲחֶרֶא** או אותם הסמכין דעת"א, **נִפְלֹוי וְאַתְרָפוֹ** נפלו ונחלשו (רמ"ק).

אין קימה לבנסת ישראל אלא כאשר יסתלקו ויאבדו כל הרשעים והערב רב שחותאים ומהתאיים את ישראל

פָתָח וְאָמֵר פתח ר' יצחק והתהיל לפרש את הפסוק **בַיּוֹם הַהוּא אֲקִים** **אֶת סְפָתְךָ דְוִיד הַנּוֹפֵלָת וְגַזּוֹ'**, ושאל **מַאי בַיּוֹם הַהוּא**izia יומם זה שאומר ביום ההוא, ומשיב **בַיּוֹם אֲדָקְשָׁא בְּרִיךְ הַהוּא** **יַעֲבִיד דִינָא בְּעַלְמָא** ביום שהקב"ה יעשה דין בעולם, **וַיַּפְקֹד עַל** **חַיְבִי עַלְמָא בְּעֹזְבִּידְיוֹן** ויתן עונש לרשעים שבעולם כמעשייהם הרעים. **דָהָא לִית קִימָה לְבָנָסֶת יִשְׂרָאֵל מַעֲפָרָא** שהרי אין קימה למלכות מעפה ומגולתה, **בָעוֹד דְאַינְנוּ חַיְבִין דִיְשָׂרָאֵל יַקְוָמוּן** **בְּעַלְמָא** בזמן שאותם רשעים שמעם ישראל עדין בעולם, וראיה לזה מהפסוקים **מַה בְּתִיב לְעִילָא** מה כתיב קודם פסוק זה, (עמוס ט) **בְּחִרְבָּה יִמּוֹתָו** **כָל חָטָאֵי עַמִּי הָאוֹמְרִים לֹא תַגִּישׁ וְתַקְדִּים בְּעַדְנוּ** **הַרְעָה** שככל החוטאים שאומרים לא יבוא עליהם עונש על עוננותם ופשעם כולם יموתו בחרב. **מַה בְּתִיב בְּתִירִיה וְאַחֲבָכְתּוּב, בַיּוֹם הַהוּא אֲקִים אֶצְבָּעָה**

סֶבֶת דָּוֹד הַגּוֹפֶלֶת וְגַז' א"כ יוצאה שלא תקום המלכות אלא לאחר שימושו

הרשעים מישראל [קנח].

כאשר כה הטומאה מתגבר כה הקדושה נחלש ובעתיד יקים הקב"ה את המלכות
ועם הקודש מן ההרנס והחוורבן שעשו בהם הרשעים

הִיא קָרָא כתוב בסופו של פסוק זה וגדרתי את פרציהן והרישותיו אקים ובניתה כי מי
עלם. **אֵית לְאַסְתָּבָלָא בִּיה** זה הפסוק יש להתבונן ולשאול בו, מדוע
אמר וגדרתי, (עמוס ט) **אֶת פְּרִצְתֵּיכָן, אֶת פְּרִצָּה מִבְּעֵי לִיה** היה

* * * אור הרשב"י *

מהם, כיון שאלה הפרוצים יעברו מן העולם
אלו הבינונים ישבו בתשובה, והיינו בנין
הפריצה שלא יהיו עוד פרצחות אלוי ישראל,
ואין אלו פורצים פרץ בישראל במיתתן אלא
אדרבבה הם פורצין בחיהם, ובימותםacho נחו
מרשעתם ונסתמה פרצתן. וא"ת אלו מאין
באו, דע לך שאלה הם בכלל ישראל שאינם
משפחה לעצם אלא הם מביאות מנוגנות
שבעם ח', ואפי' צדיק יכול להוליד בן פריעין,
וסוד זה תלוי בכוכנת הייחוד ובನישואין שלא
לשם שמים, ובכניתה אשה ממשפחפת רשעים
וביצא, ואלו הם נשמות טמאות שנמשכו
בעת הוועג הוה המגונה, והם מהחיצונים אלא
שנזרעו בקודש, וצרייך לצרפן ולבנות
פרצויותיהם ولכון נקראים חטאיהם עמי וכוי עכ"ל.

[קנח] כ' הרמ"ק וז"ל: ואע"ג דקייל דחשב
מחשבות לבתי יהה ממנה נדח, העניין כי הם
ב' בחינות, האנשים הבינונים האחוים בעין
הדרת טוב ורע, שהם מצד אחד טוב דא
מטטרון' ומצד אחד רע סמא"ל, ואלו נתהרים
ע"י יסורים וצרות תכופות. ויש שכולם רע
שכולם חלק סמא"ל, ואלו אין בהם נפש
קדושה, ואדרבה הם מעכבים את הנוללה,
ومרבין פרצחות בקדש שם חוטאים
ומחתיאים, ואלו הם נפשות דערב רב
המעורבות בינוינו והם בניה של פלונית
ליילית, ואלו אין להם צרה בצרתם של
ישראל ואין שביהם מתקד חבלוי משיח,
ואדרבה הם פורצים בישראל פרצחות
בפריזותן מפני שהם פורקים על תורה
בגלו, וא"א למחות בידם, ושאר העם למדים

צרייך לומר וגדרתי את פרעה של סוכת דוד. וכן מה שכתוב **וחַרִיסְתָּיו**, **וחַרִיסְתִּיהְ מֵיבָעִי לֵיהְ** היה צרייך לומר וההיסטוריה של סוכת דוד. **אלֹא** הפסוק לא בא לומר שיגדור את סוכת דוד, אלא **וְגַדְרַתִּי אֶת פְּרִצְיָהּן** את הפרצחות שעשו בה הרשעים **מִמְּאָן** ממי ינקום, **מַאֲינֵנוּ חַיִבֵּין** מאותם הרשעים שעשו את הפרצחות, **דְּכַתִּיב בְּחַרְבּ יְמֹתוּ כָּל חַטָּאֵינוּ** כמו"ש שימושו הרשעים ערב רב ששורשם מטהמא"ל, **דְּהָא בְּדִין יִתְעַבֵּיד** **פְּרִצְנָן בִּיְשָׂרָאֵל** שהרי או קודם ביאת המשיח הם יעשו פרצחות בישראל ע"י שיגרמו לעצאת לעובדה, וע"י גרוים שונים ומשונים בפלאפונים כאילו חכמים שכולם מלאים טינופת, **וְעַל דָּא וְגַדְרַתִּי אֶת פְּרִצְיָהּן** ועל זה כתוב וגדרתי את הפרצחות שעשו הפוצעים הערב רב והרשעים המסייעים אותם. **וחַרִיסְתָּיו אָקִים,** **חַרִיסְתִּיו דִמְאָן** הרישות של מי, **חַרִיסְתִּיו דְסֻופָת דָוד** הרישות שעשו הרשעים שככל מטרתם להעביר ישראל מאומנותם בבורא עולם וזה ההרישות שעשו לשכינה הנקרעת סוכת דוד (ע"פ מק"מ). (**מִמְּאָן מִקְדוֹד**) **בְּגִין** ומשום מה הקב"ה צרייך לגדר הפרצחות האלו, הרי לכארה מי יכול להלחם נגד השכינה, אלא, **דְּבַד אַתְכַּפֵּ** **מַלְכּוֹ חַיִבָּא בְּעַלְמָא** כאשר מתגברת המלכות והממשלה של הרשעים בעולם, **בְּדִין הָאֵי מַלְכּוֹ קְדִישָׁא אַתְרָפֵי** או לא עליינו מתרפה מלכות הקודש וסטרא דקדושה, **וְסֻפָת דָוד אָסְתִּיר בְּנִינֵּא דִילְיָהְ וְחַזְנֵסְתָּר** בגין של סוכת דוד מלכות הקודשה, **וְעַל דָא** ועל זה כתוב כי לעתיד הקב"ה **וחַרִיסְתָּיו אָקִים** יקים את המלכות ואת עם הקודש מן ההרס והחורבן שעשו בהם

הרשעים.

הليمוד היומי

לע"ז הרב מאיר רפאל זצ"ל

עד שתבא הגאולה בעוננותינו הרבים מלכות הרשעה מתחזקת

דָּהָא תְּגִיןַן שהרי שנינו ולמדנו בח"ל (פסחים מב:) על פסוק א滿לה החרבה, **בֶּל** **וּמְנָא דָהָא אַתְקָפָ** כל זמן שצד הקדושה מתחזק, **הָאֵ** **אַתְרֵפִי** הצד השני שהם סט"א נחלש. **דָא מְלִיאָ, וְדָא חֲרַבָּה** בצד הקדושה מלא צד הטומאה חרבה. **וּבְגִיןַ בָּקָדָ** ומשום כר, עד **הַחֹנוֹא יְזָמָא** עד אותו היום שתבוא הגאולה, **מְלַכּוֹתְךָ יְתַקֵּפָ** מלכות הרשעה מתחזקת. **בַּהֲחֹנוֹא יְזָמָא** באותו היום שיבוא הגאולה לעתיד לבא, **יְתַקֵּפָ וַיְזָקִים לְהָ** **קְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא** תתחזק ויקים הקב"ה, **לְהָאֵ מְלַכּוֹתְךָ קְדִישָׁא** למלכות הקדושה כניסה ישראל. **וְעַל דָּא וְהַרִּיסּוֹתָיו אָקִים** ולכן כתוב, והרישתו של הרשעים הקב"ה יתקון בזמן הגאולה. ואז **וּבְגִינְתִּיכָּה בִּימֵי עָזָלָם**, **מַאי** מה הפירוש **וּבְגִינְתִּיכָּה בִּימֵי עָזָלָם**. **הַיְנֵנוּ דְבָתִיב** זה שכותב, (ישעה לו) **וְהִיא אֹזֵר הַלְּבָנָה בָּאוֹר הַחִמָּה** אוור שנגנו הקב"ה במעשה בראשית [קנט] **וְגֹאַ**, ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים [קס] ביום חישב ה' את

שבר עמו ומוחץ מכתו ירפא [קסא].

* * * אור הרשב"י * * *

יוםין דבראשית. רבוי יהודה אמר, אלין איןון שבעת ימי המלואים, מלואים ודאי, בגין דההוא ומנא אתבsem עלמא, ואתהדר באשלמותיה, ולא אתפננים סירה בגין הויא בישא, דכתייב בה (משלוי טו כה) ונרנן מפריד אלוף, ואימתה יהא דא, בזמנא דכתייב

[קנט] בן הוא במפרשים וב"כ הוויה"ק ח"א דף ע"ב.

[קס] ובוואר הילק א דף לד ע"א ב' וו"ל: בתיב (ישעה לו בו) וזה אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים באור שבעת הימים, מאן שבעת הימים, אלין איןון שבעת